

חוקי־סוד: הכנסת (תיקון מס' 13)*

1. האמור בסעיף 21 לחוקי־סוד: הכנסת¹, יסומן (א) ואחריו יבוא:
- "(ב) בתקנון ניתן לקבוע הוראות בדבר סמכותן של הועדות לזמן נושא משרה או ממלא תפקיד בשירות המדינה, ברשות מקומית, במועצה דתית, בתאגיד שהוקם בחוק או בחברה ממשלתית, ולחייבו למסור מידע שבידו על פעילות הגוף שבו הוא מכהן, זולת אם יש בגילוי משום פגיעה בחוק, בחובה מקצועית או בחובת אמונים שהוא חב על פי דין, וכן שיובטחו לו הזכויות של עד כבית המשפט: הזימון ייעשה באמצעות השר הנוגע בדבר ובתיאום עמו, וכמי שאינו בשירות המדינה – באמצעות ראש הגוף שהמוזמן פועל בשירותו; ואולם רשאי השר הממונה או ראש הגוף שהמוזמן פועל בשירותו, להודיע לוועדה כי הוא עצמו יופיע במקום מן שזומן."

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

יצחק שמיר
ראש הממשלה

חיים הרצוג
נשיא המדינה

* נתקבל בכנסת ביום י"ב באב התשנ"א (23 ביולי 1991): הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2030, מיום כ"ט בטבת התשנ"א (15 בינואר 1991), בעמ' 124.
1 ס"ח התשי"ח, עמ' 69; התשנ"א, עמ' 90.

חוק העונשין (תיקון מס' 35), התשנ"א–1991*

1. החלפת סעיף 214 בחוק העונשין, התשל"ז–1977¹ (להלן – החוק העיקרי), במקום סעיף 214 יבוא:
214. (א) העושה אחת מאלה, דינו – מאסר שלוש שנים:
- (1) מפרסם פרסום תועבה או מכינו לציורכי פרסום;
- (2) מציג, מארגן או מפיק הצגת תועבה –
- (א) במקום ציבורי;
- (ב) במקום שאינו ציבורי – אלא אם כן הוא מקום המשמש למגורים או המשמש חבר בני אדם שהחברות בו היא למי שמלאו לו שמונה עשרה שנים ולתקופה רצופה.
- (ב) המשחמש בדמותו או בגופו של אדם שטרם מלאו לו שמונה עשרה שנים בפרסום תועבה או בהצגת תועבה, דינו – מאסר חמש שנים.
- (ג) בית המשפט הדין בעבירה לפי סעיף זה שנעברה בידי בעל עסק במהלך עסקיו, רשאי להפעיל גם את הסמכויות לפי סעיפים 16 ו-17 לחוק רישוי עסקים, התשכ"ח–1968², ובלכד שלא ישתמש בית המשפט בסמכותו לפי סעיף 17 אלא אם כן השתכנע שיש ראיות לכאורה לביצוע העבירה ושהפעלת סמכותו דרושה לטובת הציבור.
- (ד) לא יוגש כתב אישום לפי סעיף זה אלא תוך שנתיים מיום ביצוע העבירה, ובידי פרקליט מחוז או בהסכמתו בכתב."

* נתקבל בכנסת ביום י"ב באב התשנ"א (23 ביולי 1991): הצעת החוק דברי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2061, מיום י"ד בתמוז התשנ"א (26 ביוני 1991), בעמ' 253.
1 ס"ח התשל"ז, עמ' 266; התשנ"א, עמ' 34, עמ' 104 ועמ' 176.
2 ס"ח התשכ"ח, עמ' 204.

2. בסעיף 368ד(ח) לחוק העיקרי, אחרי "348" יבוא "351".
3. פקודת ההצגות הציבוריות (ביקורת)³ – בטלה.
4. בחוק לתיקון דיני הראיות (הגנת ילדים), התשט"ו-1955⁴, בסעיף 2א, במקום "349" יבוא "351".

ביטול פקודת
ההצגות הציבוריות
(ביקורת)

תיקון חוק
לתיקון דיני
הראיות
(הגנת ילדים)

דן מרידור
שר המשפטים

יצחק שמיר
ראש הממשלה

דב שילנסקי
יושב ראש הכנסת

חיים הרצוג
נשיא המדינה

¹ חוקי א"י, כרך ב', עמ' 1240.
⁴ ס"ח התשט"ו, עמ' 96; התש"ן, עמ' 12.

חוק בעלי תפקידים שיפוטיים (תקופת כהונה), התשנ"א-1991

תיקון חוק
הדיינים

1. בחוק הדיינים, התשט"ו-1955¹ –

(1) במקום סעיף 14 יבוא:

14. כהונת דיין תתחיל ביום שהצהיר הצהרת אמונים ולא תסתיים אלא באחת מאלה:

(1) בצאתו לקיצבה;

(2) בהתפטרותו;

(3) בהיבחרו או במינויו לאחד התפקידים שנושאייהם מנועים מלהיות מועמדים לכנסת;

(4) על-פי החלטת הועדה למינוי דיינים כאמור בסעיף 16א;

(5) על-פי החלטת בית הדין המשמעתי.

(2) אחרי סעיף 16 יבוא:

16א. (א) ועדת המינויים רשאית, על פי הצעת יושב ראש הועדה או רב ראשי ישראל המכהן כנשיא בית הדין הרבני הגדול, להחליט ברוב של שבעה חברים לפחות, על סיום כהונתו של דיין.

(ב) הוגשה לוועדה הצעה לסיים את כהונתו של דיין, רשאית היא למנות מבין חבריה ועדת משנה שתדון בהצעה ותגיש את מימצאיה ומסקנותיה לוועדה.

(ג) הועדה וכן ועדת המשנה, אם נתמנתה, יאפשרו לדיין לעיין בחומר שלפניהן ויתנו לו הזדמנות לטעון טענותיו.

^{*} נתקבל בכנסת ביום י"ב באב התשנ"א (23 ביולי 1991): הצעת החוק דכרי הסבר פורסמו בהצעות חוק 2054, מיום כ"ט באייר התשנ"א (13 במאי 1991), בעמ' 212.

¹ ס"ח התשט"ו, עמ' 68.